

Det var så det började krönikan SOOL-ÖEN

Vårvintern 1971 kallade Lilly Sterner-Jonsson till sig kyrkvärden Evald Håkansson och prästen Gösta. Lilly bar inom sig en dröm. Nu ville hon förverkliga den - en krönika, en hembygdsbok, som i ord och bild skulle bevara och förvalta socknens historia och kultur. Men den skulle även innehålla nutid och framtid. Med stöd av Sollerö församling och Hembygds-föreningen kom den första kronikan ut i trycket våren 1972.

Tremannaredaktionen funderade länge efter ett namn på krönikan. I det gamla kyrkoarkivet (tyvärr nu överlämnat till Riksarkivet) fann vi i 1664 års rakenskapsbok för S:t Laurentius kapell namnet på vår krönika: SOOL-ÖEN. Sollerö Sockenvapen invigt år 1947 var givet att pryda omslaget. När nu den 30:e årgången når ut till många läsare inom och utom Sollerö församling, har den samma layout som 1972, dock ej baksidan av parmen med prisuppgift 12:50 kr.

Från år 1994 byttes helt riktigt parmtiteln "En krönika" ut till "Solleröns Hembygdsbok". Redaktionen har av naturliga skäl bytts ut under åren. Den hade redan efter ett par år förstärkts av utomordentligt duktiga medarbetare från församlingen.

Sool-Öen pionjär. Initiativtagare Lilly Sterner-Jonsson i sin trädgård i Mälurarvet.

De första tio årgångarna av Sool-Öen fick jag som Soldpräst känna ansvar och delaktighet i redaktionsarbetet. Det blev många intensiva redaktionsträffar hemma hos Lilly i Målararvet i Bengtsarvet. I storstugan strilade ofta kalldrag från golvtilljor och öppen spis. Men heta diskussionsträffar i redaktionen tycktes höja storstugans temperatur åtminstone vad gäller kroppsvärmen för öra och mun. Ty det fanns mycket av uppflammande envishet i att framhålla eller ge mothugg av olika åsikter. "Den här artikeln vill jag ha med" framhöll Lilly. "Nej" svarade en av redaktionsmedlemmarna "den är ju nästan om oknytt". Med lite försvarstal och med stora manusändringar blev artikeln mycket läsvärd och uppskattad. Så med ens kändes det varmt och ombonat i Lillys hus.

Redan vid första redaktionsammansamlingen stod det klart att Sool-Öen till största delen skulle utgöras av soldfolkets artiklar. Naturligtvis fanns det redan i tidigt stadium av redaktionsarbetet funderingar om framtida utbud av bidrag. Hur många årgångar skulle Solleröborna kunna fylla med matnyttiga

Sool-Öenpionjär: Konservator Evald Håkansson i sin ateljé i färd med att restaurera en kurbitsmålning

och innehållsrika bidrag till denna publikation? Ja - nu är det i alla fall den trettionde. Läsarna kan se tillbaka på undermållande, intressanta bygdeskildringar, personteckningar och livssituationer, ofta fyllda med en stor portion humor.

Utomstående skribenter har också från de första årgångarna till de sista bidragit med värdefulla och sakkunniga artiklar: Solleröns historia, geologi, språk, folkrörelser, seder och bruk m.m. fram till årgång 2000 om vikingar. Sool-Öen är alltså en betydelsefull faktabok.

Sollerö Hembygdsbok Sool-Öen år 2001, den trettionde årgången, ligger snart i min hand. Det måste ännu en gång betygas av oss läsare att den är en ovärderlig skatt som år efter år har möjlighet att berika oss. Tänk att det finns en sådan sockenkälla av forntid - nutid - framtid att ösa ut och därtill outtröttliga medarbetare som skribenter och redaktion. Lycka till och Gud signe er fortsatta strävan!

Er gamle redaktionsmedlem

Gösta Schmidt

Sool-Oenpionjär: Kyrkoherde Gösta Schmidt som förrättar en friluftsgudstjänst på hembygdsgården på Sollerön.